

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Mgr. Radky Radošové a Josefa Jahna v hlavním líčení konaném dne 12. ledna 2023 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

1. přesně nezjištěného dne v období od měsíce [REDACTED] v obci [REDACTED] okres Tábor, v domě čp. [REDACTED] v místě svého bydliště, v obývacím pokoji domu v [REDACTED] případě, pod příslibem [REDACTED] přiměl poškozenou nezletilou [REDACTED] narozenou [REDACTED] aby se [REDACTED]

2. v přesně nezjištěných dnech v období nejméně od [REDACTED] v obci [REDACTED] okres Tábor, v domě čp. [REDACTED] v místě svého bydliště, v obývacím pokoji nebo v ložnici nejméně v [REDACTED] případech pod příslibem [REDACTED] přiměl poškozeného nezletilého [REDACTED] narozeného [REDACTED] ke vzájemné [REDACTED]

přičemž oba poškození jsou dětmi [redacted] nyní [redacted] narozené [redacted] žil s nimi ve společné domácnosti, podílel se na jejich výchově a byl mu znám jejich věk,

3. v době od [redacted] v obci [redacted] – část [redacted] domu čp. [redacted] nezjištěným předmětem rozbil skleněnou výplň levých zadních dveří u zaparkovaného osobního vozidla tov. zn. [redacted] RZ [redacted] vnitřní klikou otevřel dveře, vnikl do vozidla, které prohledal, z příhrádky před sedadlem spolujezdce odcizil osvědčení o registraci vozidla č. [redacted] v hodnotě 100 Kč, potvrzení o zákonném pojištění vozidla a servisní knihu v originálním koženkovém obalu, čímž poškozenému [redacted] způsobil odcizením věci škodu ve výši 100 Kč a poškozením vozidla škodu ve výši nejméně 4 100 Kč,

4. v přesně nezjištěné době ve dnech [redacted] v obci [redacted] okres Tábor, vyzvedl z poštovní schránky na domě čp. [redacted] písemnou zásilku odeslanou Okresním státním zastupitelstvím v Táboře, označenou spisovou značkou ZN 72/2021 a adresou [redacted] [redacted] zásilku otevřel, přestože věděl, že mu není určena, přečetl si obsah písemnosti, znovu ji zalepil a předal tehdejší manželce [redacted]

5. v období od [redacted] v obci [redacted] v domě čp. [redacted] přechovával 15 mg látky ipamorelin a 50 mg látky GHRP-6, což jsou látky podle nařízení vlády č. 454/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem a jaké je jejich větší množství, a co se pro účely trestního zákoníku považuje za metodu spočívající ve zvyšování přenosu kyslíku v lidském organismu a za jiné metody s dopingovým účinkem, ve znění účinném do 31. 12. 2021, uvedené v příloze č.1 písm. B b bod 2., přičemž se jedná se o peptidy, které stimulují produkci růstového hormonu, látka ipamorelin není v České republice registrovaná a látka GHRP-6 má silný anabolický účinek a je používána pouze pro laboratorní výzkum, čehož si byl obžalovaný vědom,

6. v době nejméně od [redacted] v obci [redacted] i na jiných místech v tabletu zn. [redacted] přechovával elektronický soubor pojmenovaný [redacted] obsahující 5 fotografií zobrazující dívky zjevně mladší osmnácti let [redacted]

7. dne [redacted] v obci [redacted] v domě čp. [redacted] videokamerou svého mobilního telefonu zn. [redacted] natočil videozáznam zobrazující jeho tehdejší manželku [redacted] narozenou [redacted] při pohlavním styku [redacted] tento videozáznam si uložil v paměti uvedeného mobilního telefonu,

tedy

1. - 2.

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřené jeho doзору,

3.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal vloupáním,

4.

úmyslně porušil tajemství jiné písemnosti při poskytování poštovní služby,

5.
neoprávněně ve větším množství přechovával látku s anabolickým a jiným hormonálním účinkem za jiným než léčebným účinkem,

6.
přechovával elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

7.
vyrobil elektronické pornografické dílo, které zobrazuje pohlavní styk se zvířetem,

čímž spáchal

1. - 2.
zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

3.
přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

4.
přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

5.
přečin výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku,

6.
přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku,

7.
přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody ve výměře **42 (čtyřicet dva) měsíců nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- tabletu zn. [REDAKCE] a mobilního telefonu zn. [REDAKCE]
[REDAKCE] které se nacházejí v depozitu [REDAKCE]

- třech lahviček s označením látky ipamorelin registrovaných pod č. [REDAKCE] a dvou lahviček s označením GHRP-6 registrovaných pod č. [REDAKCE] které jsou uloženy v režimovém skladu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Plavská ulice, České Budějovice.

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku tyto propadlé věci připadají státu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozenému [redacted] se sídlem [redacted] částku 4 200 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy v podobě duševních útrap:

- nezletilé poškozené [redacted] narozené [redacted] trvale bytem [redacted] okres Tábor, ve výši 70 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení

- nezletilému [redacted] narozenému [redacted] trvale bytem [redacted] okres Tábor, ve výši 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v hlavním líčení zcela bez výhrad a nátlaku, tedy svobodně a vážně prohlásil svou vinu všemi jednáními, která mu byla obžalobou kladena za vinu. Současně označil za tzv. nesporné skutečnosti týkající se místa, času, způsobu spáchání těchto jednání a případně i vzniklého následku. Obžalovaný souhlasil i s právní kvalifikací těchto jednání tak, jak je užila obžaloba. Za souhlasného stanoviska státní zástupkyně soud postupem podle § 206c odst. 4, 6 trestního řádu toto prohlášení viny obžalovaného přijal. Vzhledem k přijetí prohlášení viny soudem neobsahuje odůvodnění tohoto rozsudku závěry ve vztahu k vině obžalovaného a k právní kvalifikaci jednání, jež jsou mu kladena za vinu. Dokazování v hlavním líčení probíhalo v omezeném rozsahu, a to výlučně k otázce, jaký trest má být obžalovanému uložen, a také ve vztahu k uplatněným nárokům na nemajetkovou újmu ze strany nezletilých poškozených. Pokud jde o nárok na náhradu škody uplatněný [redacted] k tomu dokazování probíhat nemuselo, neboť jak státní zástupkyně, tak obžalovaný označili mimo jiné za nespornou skutečnost, v jaké výši vznikla tomuto poškozenému protiprávním jednáním obžalovaného škoda.
2. Při úvahách o trestu postupoval soud podle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Zvláště bylo také přihlédnuto k tomu, že obžalovaný prohlásil vinu v plném rozsahu a označil za tzv. nesporné všechny rozhodné skutečnosti týkající se jednání, jež mu byla kladena za vinu. Obžalovanému dále výrazně polehčuje, že až do spáchání trestné činnosti vedl zcela bezúhonný život. Trestné činnosti nyní lituje a tvrdí, že ji páchal, protože hodně pil alkohol.
3. S ohledem na závažnost sexuálně motivované trestné činnosti spáchané obžalovaným vůči dvěma nezletilým dětem, ale i větší počet dalších trestných činů, jež jsou obžalovanému dále kladeny za vinu, dospěl podepsaný soud k závěru, že na obžalovaného nelze již působit jinak, než trestem represivní povahy, byť jde o trest, který je až dosud bezúhonnému obžalovanému ukládán jako jeho první trest. Uložení trestu nespojeného s přímým odnětím svobody by v případě obžalovaného bylo nepřiměřeně mírnou reakcí na jeho protiprávní jednání, byť až do páchaní posuzované trestné činnosti byl osobou zcela bezúhonnou. Obžalovanému musel být ukládán trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť trest je ukládán za více sbíhajících se trestných činů. Nejprísnejším z nich je právě zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, za který dovoluje trestní zákoník uložit trest odnětí svobody od 2 do 10 let. Nelze však při ukládání trestu přehlédnout, jakým závažným způsobem obžalovaný zasáhl do sexuálního a osobního života obou nezletilých dětí, které navíc v době, kdy na nich obžalovaný trestnou činnost páchal, byly svěřeny jeho dozoru, byť to samo o sobě je samozřejmě znakem skutkové podstaty předmětného zločinu. Ukládal-li soud ovšem trest za celkem 6 trestných činů

různé povahy či charakteru, byť obžalovaný v hlavním líčení prohlásil vinu, což je nepochybně poměrně významný posun oproti řízení přípravnému ve způsobu jeho obhajoby, ani tak nemohl být podle názoru soudu uložen trest mírnější povahy. Jako plně odpovídající všem zákonným kritériím s přihlédnutím k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného byl zvolen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 42 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Vedle trestu odnětí svobody byl obžalovanému za splnění zákonných podmínek uvedených v ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen také trest propadnutí věci ohledně ve výroku tohoto rozsudku specifikovaných věcí, které jsou podle vyjádření obžalovaného v jeho vlastnictví. Šlo zcela nepochybně o tzv. nástroje trestné činnosti tak, jak má na mysli citované zákonné ustanovení.

4. V adhezním řízení soud rozhodoval o několika uplatněných nárocích poškozených. Nárok na náhradu škodu uplatnil řádně a včas poškozený [REDAKCE] a to v částce 4 200 Kč. Obžalovaný v rámci svého prohlášení viny učinil nesporným, že tomuto poškozenému vznikl shora uvedený následek v podobě škody na jeho majetku jednak odcizením a jednak poškozením věcí, proto bylo možno uzavřít, že tato majetková škoda vznikla tomuto poškozenému v důsledku protiprávního jednání obžalovaného. Proto byl tento nárok poškozenému postupem podle § 228 odst. 1 trestního řádu v plném rozsahu přiznán.
5. Za oba nezletilé poškozené uplatnil jejich zmocněnec nároky na nemajetkovou újmu v podobě tzv. duševních útrap.
6. Právní oporu mají tyto uplatněné nároky v následujících ustanoveních občanského zákoníku. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, kdy takové zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou podle zákona úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozené se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, věru nebo i jiné obdobně závažné důvody.
7. Sám obžalovaný při svém výslechu v podstatě i uznal, že by poškozenými uplatněné částky z tohoto právního titulu měl zaplatit. Oba uplatněné nároky mají právní oporu v ustanovení § 2956 občanského zákoníku a souvisejí s neoprávněným úmyslným zásahem obžalovaného do přirozených práv obou poškozených, tedy nezletilých dětí. U obou poškozených obžalovaný velmi negativně a velmi zásadním způsobem zasáhl do jejich práva na ochranu života a soukromí, do jejich intimního života. Obžalovaný naprosto vědomě nerespektoval čest, důstojnost a právo na ochranu svobody nezletilých poškozených, které zahrnuje mimo jiné i právo na suverénní rozhodování se o vlastním sexuálním životě. Soud si je vědom toho, že pro stanovení výše peněžní satisfakce za duševní útrapy není nikde stanoveno žádné pevné pravidlo či způsob výpočtu jako je tomu například v případě bolestného. Existují však jisté okolnosti, dle kterých má být uplatněný nárok posouzen či posuzován, přičemž jedním z nich je závažnost vzniklé újmy a dalším jsou okolnosti, za kterých k porušení práv nezletilých došlo. U obou poškozených lze uzavřít, že obžalovaný byl v době páchaní trestné činnosti vůči nim v podstatě osobou z jejich bezprostředního rodinného prostředí, protože žil jako jejich nevlastní otec s jejich matkou ve společné domácnosti. Nezletilá poškozená se stala obětí jeho sexuálně motivovaného trestné činu ze strany obžalovaného ve věku pouhých [REDAKCE] let, nezletilý poškozený pak ve věku [REDAKCE] let, navíc v jeho případě bylo toto jednání opakované. Pro oba nezletilé nutně muselo být takové chování obžalovaného velmi nepříjemné a stresující. Ani jeden z poškozených pak ničím nepřispěl k tomu, aby se vůči nim obžalovaný takto choval či zachoval. Jejich spoluzavinění je tedy vyloučeno.

Obzvláště nezletilá poškozená nemohla nijak jednání obžalovaného vůči ní pochopit. Obžalovaný se vůči poškozeným jednání dopouštěl, když zneužil svého postavení v rodině a pod příslibem různých činností či obstarání věcí, které poškozeným dal, pokud budou jeho jednání trpět či snášet. Zcela nepochybně je nutné pohlavní zneužití hodnotit jako velmi stigmatizující záležitost, neboť skutečnost, že se někdo stal obětí sexuálně motivovaného trestného činu na něj velmi negativně dopadá a může působit a zpravidla i působí negativně v jeho budoucím životě, když konečné dopady nelze předem ani odhadnout či posoudit. Pro takovou oběť je i nepříjemné pomýšlení na to, že se o takové záležitosti dozví nebo může dozvědět okolí a že i to ji poznamená, zpravidla negativně, v jejím dalším životě. Nelze rovněž opomenout tzv. sekundární viktimizaci obětí sexuálně motivovaných trestných činů, které musí tyto čelit, a to v případech, když vypovídají o předmětných nepříjemných událostech před orgány činnými v trestním řízení. I to samozřejmě nepříjemně dopadá do jejich psychického života. S veškerou argumentací zmocněnce poškozených stran toho, jaká psychická újma byla oběma poškozeným způsobena, obsaženou v písemně uplatněných nárocích na náhradu nemajetkové újmy, tedy nelze nic jiného než jen souhlasit.

8. Pokud jde o výši uplatněného nároku, poškozená [REDAKCE] uplatnila částku 70 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, poškozený [REDAKCE] částku 100 000 Kč rovněž se zákonným úrokem z prodlení. Ani v jednom případě neshledal soud, že by jimi uplatněné nároky byly nepřiměřeně vysoké, a to ani v případě, vezme-li se v úvahu, že obžalovaný bude povinen hradit oba současně. U poškozeného [REDAKCE] je nárok zcela oprávněně požadován ve vyšší částce, neboť sexuálně motivované jednání obžalovaného vůči němu se několikrát opakovalo. Přiznané nároky nejsou v současné době pro obžalovaného ani likvidační, obžalovaný je může zcela nepochybně hradit ve splátkách.
9. Jde-li o uplatněný zákonný úrok z prodlení, ten plně odpovídá zákonným kritériím a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., jímž se stanoví výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, proto byl oběma poškozeným jako příslušenství jejich pohledávky beze zbytku přiznán.
10. Zbývá dodat, že nároky přiznané v adhezním řízení podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou pro poškozené exekučními tituly v případě, že obžalovaný svou povinnost k náhradě škody nebude plnit dobrovolně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 12. ledna 2023

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině právní moci dne 23.03.2023 změna ve výroku o trestu viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře ze dne 23. 3. 2023 č.j. 14To 34/2023-647 a je vykonatelné dne 23.03.2023. Připojení doložky provedla Martina Skopcová dne 06.04.2023.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne 23. března 2023, v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Vránkové a soudců JUDr. Jiřiny Roubíčkové a Mgr. Zdeňka Pořízka, projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 12. 1. 2023, č.j. 5 T 160/2022-627, podal obžalovaný

a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se k odvolání obžalovaného napadený rozsudek zrušuje ve výroku o uložení trestu odnětí svobody včetně výroku o způsobu jeho výkonu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodnuto **takto:**

Obžalovaný

se při nezměněných výrocích o vině, trestu propadnutí věci a náhradě škody a nemajetkové újmy

odsuzuje

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody ve výměře 34 (třicet čtyři) měsíce **nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 12. 1. 2023, č.j. 5 T 160/2022-627, byl obžalovaný [redacted] uznán vinným v bodech 1. - 2. zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, v bodě 3. přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, v bodě 4. přečinem porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, v bodě 5. přečinem výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku, v bodě 6. přečinem výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku a v bodě 7. přečinem šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku. Za uvedené trestné činy byl obžalovaný podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 42 (čtyřicet dva) měsíců nepodmíněně. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to: tabletu zn. [redacted] mobilního telefonu zn. [redacted] třech lahviček s označením látky ipamorelin registrovaných pod č. [redacted] a dvou lahviček s označením GHRP-6 registrovaných pod č. [redacted]. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému stanovena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému [redacted] u [redacted] částku 4 200 Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému dále uložena povinnost zaplatit na náhradu nemajetkové újmy v podobě duševních útrap nezletilé poškozené [redacted] okres Tábor, částku ve výši 70 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení a nezletilému [redacted] trvale bytem [redacted] částku ve výši 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení.
2. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť proti němu obžalovaný v zákonné lhůtě podal odvolání.
3. *Obhájce obžalovaného* v písemném vyhotovení podaného opravného prostředku specifikuje, že tento je směřován pouze do výroku o trestu odnětí svobody, který označuje zejména co do nepodmíněnosti jeho výkonu za nepřiměřeně přísný, odporující zákonným zásadám pro ukládání trestů ve smyslu § 39 a následujících trestního zákoníku. Podle obhájce obžalovaného okresní soud nedostatečně přihlédl k polehčujícím a dalším okolnostem rozhodným pro uložení trestu, zejména k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, který vedl před spácháním předmětných činů zcela řádný život, a dále k jím upřímně vyjádřené lítosti nad jeho jednáním. Obhájce zdůrazňuje, že obžalovaný se k trestné činnosti zcela doznal, prohlásil svoji vinu veškerým jednáním a projevil snahu nahradit škodu a alespoň částečně odstranit škodlivé následky svého jednání, když bezvýhradně souhlasil s poškozenými uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy. Obhájce dodává, že pokud soud I. stupně zdůrazňuje některé skutečnosti, které podle jeho názoru neumožňují uložení mírnějšího, resp. výchovného, trestu nespojeného s přímým odnětím svobody, tyto, jakkoli je není namístě bagatelizovat, by neměly při úvahách o trestu významově převažovat nad výše uvedenými okolnostmi svědčícími ve prospěch obžalovaného. Namítá také, že okolnost, že nezletilí [redacted] byli v době páchaní trestné činnosti svěřeni dozoru obžalovaného, mu nemůže přitěžovat, když uvedená skutečnost je znakem skutkové podstaty předmětného trestného činu. Konstatuje, že obžalovaný skutečně nepřipustným způsobem zasáhl do sexuálního a osobního života nezletilých poškozených, čehož upřímně lituje, s tím, že by však mělo být přihlédnuto i k závěrům znaleckého posudku znalce [redacted] dle kterých jednání obžalovaného nebude mít na psychice obou dětí dlouhodobých následků, přičemž s dočasnými následky se děti nyní vypořádávají. Byť je pak obžalovaný odsuzován za více trestných činů, jejich společenská škodlivost, vyjma předmětného zločinu, je spíše nižší. Obhájce obžalovaného proto závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o uložení

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

nepodmíněného trestu odnětí svobody a nově rozhodl tak, že obžalovanému uloží ještě výchovný trest, resp. trest nespojený s přímým výkonem odnětí svobody.

4. V průběhu veřejného zasedání, konaného před odvolacím soudem dne 23. března 2023, obhájce obžalovaného přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením, a to včetně konečného návrhu. Nad jeho rámec doplnil, že pokud jde o nejzávažnější trestný čin, od jeho spáchání uplynula již delší doba a ostatní přečiny jsou spíše bagatelního charakteru. Intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře naproti tomu neměla proti napadenému rozsudku výhrad. Uvedla, že nalézací soud řádně zdůvodnil, proč volil trest již represivní povahy, přičemž při jeho ukládání vzal v úvahu veškeré polehčující i přitěžující okolnosti. Proto navrhla postupovat podle § 256 trestního řádu. I zmocněnec poškozených se ztotožnil s napadeným rozsudkem a navrhl, aby odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné zamítnuto. Obžalovaný v rámci práva posledního slova požádal soud o uložení trestu bez jeho výkonu ve věznici, aby mohl nadále plnit finanční závazky vůči synovi, poškozeným i úvěrovým společnostem. Nad svým jednáním opětovně vyjádřil lítost. Dodal, že to „neměl v hlavě v pořádku“, nyní se snaží žít řádně.
5. Krajský soud poté ve smyslu ust. § 254 odst. 1 věta první trestního řádu k odvolání obžalovaného přezkoumal rozsudek Okresního soudu v Táboře sp. zn. 5 T 160/2022 v napadeném výroku a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž po náležitém přezkumu dospěl k následujícím závěrům.
6. Dosavadní průběh řízení, jež je vedeno proti obžalovanému, nevykazuje žádné *procesní vady*, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaného rozsudku a které by tak odůvodnily zrušení napadeného rozhodnutí podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Hlavní líčení bylo konáno při zachování veškerých zákonných lhůt, a soud I. stupně obžalovanému, zastoupenému obhájcem (§ 36 odst. 3 trestního řádu), poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem, kladeným mu za vinu, i ke svým osobním a majetkovým poměrům, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva. Při přijetí prohlášení viny obžalovaného soud I. stupně postupoval v souladu s § 206c trestního řádu.
7. Poté, co odvolací soud v plném rozsahu akceptoval výrok o vině obžalovaného, zaměřil svou přezkumnou povinnost na napadený výrok o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Soudem I. stupně byl obžalovanému správně ukládán úhrnný trest, neboť byl odsuzován za více trestných činů, a to v sazbě, která se vztahovala na trestný čin nejpřísněji trestný (§ 187 odst. 2 trestního zákoníku – sazba trestu odnětí svobody 2 roky až 10 let). Pokud jde o sazby trestu odnětí svobody u ostatních přečinů, jichž se obžalovaný dopustil, v případě přečinu výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku a šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku činí sazba trestu odnětí svobody až 1 rok, u přečinů krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku pak činí sazba trestu odnětí svobody až 2 roky.
8. Odvolací soud neměl námitky proti **druhu trestu**, který soud I. stupně obžalovanému uložil, tedy proti tomu, že jako odpovídající byl zvolen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody. Výkon trestu odnětí svobody je svou povahou nejpřísnějším druhem právní sankce, jakou lze uložit za porušení právních povinností, a proto je přípustný jen za trestné činy, které představují typově nejzávažnější porušení práva. Není pak pochyb o tom, že zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, obžalovaným navíc spáchaný na dvou nezletilých dětech, a v případě nezlet. [REDAKCE] i opakovaně, patří do okruhu trestných činů, za které je zcela namístě nepodmíněný trest odnětí svobody uložit, neboť mírnějšími druhy trestu nespojenými s odnětím svobody by nebylo možno účelu trestu dosáhnout, a to i v případě, že obžalovaný dosud vedl zcela řádný život.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

9. Za situace, kdy nepodmíněný trest odnětí svobody se ukládá jen v závažnějších případech, poměrně široký rozsah trestních sazeb umožňuje soudu při stanovení **výměry tohoto trestu** přihlídnout ke všem zvláštnostem konkrétního případu. Okresní soud však do výměry trestu veškeré rozhodné okolnosti odpovídajícím způsobem nepromítl. V odůvodnění napadeného rozhodnutí soud I. stupně sice uvádí důvody, pro které přistoupil při dosavadní plné bezúhonnosti obžalovaného k uložení trestu již represivní povahy, jeho konkrétní výměru však již detailněji nezodpovídá (viz odstavec 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Krajský soud proto nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku doplňuje následující.
10. Jak již bylo uvedeno shora, obžalovaný se zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku dopustil na dvou nezletilých dětech, přičemž ve vztahu k nezletilému [redacted] takto jednal opakovaně, což mu přitěžuje a bylo zohledněno již při volbě druhu trestu. Následky trestného jednání obžalovaného na psychice nezletilých dětí se zabýval znalec z oboru dětské klinické psychologie, který uzavřel, že byť bylo jednání obžalovaného pro nezletilého [redacted] v citlivém věku jeho dospívání značnou zátěží, jeho psychický stav se do značné míry zkonsolidoval, a i pokud jde o nezletilou [redacted] dle znalce lze při stabilním rodinném zázemí předpokládat, že následky na psychice poškozené budou přechodného rázu. Od spáchání tohoto trestného činu pak již uplynula delší doba, cca 3 a půl roku. Obžalovaný byl dosud osobou zcela bezúhonnou, nebyl soudně trestán ani přestupkově projednáván a svými nadřízenými z [redacted] byl velmi kladně hodnocen. Jeho nynější jednání, kterým naplnil znaky skutkové podstaty více trestných činů, je tak prvním, byť vysoce závažným, vybočením z dosud zcela řádného života. Ač se obžalovaný dopustil více trestných činů, lze souhlasit s obhajobou, že ostatní přechyby, spáchané vedle zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, již nevykazují tak vysokou společenskou škodlivost a způsob jejich provedení, ani jejich následky obžalovanému výraznější měrou nepřitěžují. V případě majetkové trestné činnosti byla celkem způsobena škoda nepřevyšující částku 5 000 Kč, v případě porušení tajemství dopravovaných zpráv obžalovaný poté, co do písemnosti neoprávněně nahlédl, tuto předal její adresátce [redacted] a pokud jde o obžalovaným přechovávané látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem, nebylo zjištěno, že by je použil jiným způsobem než pro vlastní potřebu. K veškerému trestnému jednání se obžalovaný před soudem zcela a bez výhrad přiznal, prohlásil svoji vinu a výrazně tak napomohl při objasňování trestné činnosti. Nad svým jednáním opakovaně vyjádřil lítost, kterou krajský soud považuje za upřímnou, když obžalovaný zároveň neměl námitek proti náhradě nemajetkové újmy poškozeným v jimi požadovaných částkách.
11. Při zohlednění všech shora zmíněných okolností, dosavadního způsobu života obžalovaného a poměrně vysokých možností jeho nápravy, dále chování obžalovaného po činu a jeho postoje k trestnému činu, kdy prohlásil svoji vinu a opakovaně deklaroval vůli nahradit poškozeným utrpěnou nemajetkovou újmu, shledal krajský soud výměru soudem I. stupně uloženého úhrnného nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 42 měsíců nepřiměřeně přísnou. Proto podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu k odvolání obžalovaného napadený rozsudek ve výroku o uložení trestu odnětí svobody včetně výroku o způsobu jeho výkonu zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodl tak, že obžalovaného odsoudil při nezměněných výrocích o vině, trestu propadnutí věci a náhradě škody a nemajetkové újmy (vůči nimž opravný prostředek nesměřoval) podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 34 (třicet čtyři) měsíce nepodmíněně. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou. Takto vyměřený trest považuje krajský soud za trest zákonný a přiměřený jak všem shora podrobně rozepsaným okolnostem případu, tak skutečností, zjištěným k osobě obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Tábor 23. března 2023

Mgr. Milena Vránková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Radka
Neuwirthová

Digitalně podepsal
Radka Neuwirthová
Datum: 2023.03.30
142322-0209

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.03.2023. Připojení doložky provedla Martina Skopcová dne 06.04.2023.

